

Протокол

№

гр. София, 28.07.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 28.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **6963** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. Р. Б. Р. – редовно призован, се явява лично.

В съдебната зала се явява и ПРЕВОДАЧЪТ от персийски език И. З. – редовно призована, с оглед направеното искане в този смисъл от пълномощника на жалбоподателя. Същата е участвала в същото качество и при проведеното интервю в производството по ЗУБ, образувано по молба на жалбоподателя за предоставяне на международна закрила.

За жалбоподателя се явява АДВ. Т. И., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - НАЧАЛНИК НА 02 СЕКТОР ОТДЕЛ „ОПЕРАТИВЕН ДЕЖУРЕН ЦЕНТЪР“ - СДВР – редовно уведомен, се представлява от ГЛ. ЮРК. Л. С. и ГЛ. ЮРК. Д. Б., с представено пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, представлява се от ПРОКУРОР В..

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ копие от постъпилите Писмени бележки от процесуалния представител на жалбоподателя - юрк. С. на пълномощника на жалбоподателя - адв. И..

Предвид отразеното в депозираната жалба, желание на жалбоподателя да участва лично в настоящото производство, както и твърдението, че не владее български език, съдът счита, че за нуждите на настоящото производство е необходимо да му бъде назначен преводач от родния му език, или друг език, който владее на български език и

обратно, с оглед изискванията на чл. 14, ал. 1 от АПК.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Персийският език е мой роден език. Посочил съм, че владее и английски език при интервюто, но предпочитам преводач от персийски език, който владее свободно.

Изявлението на жалбоподателя е основание, съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 2 във вр. ал. 1 от АПК да му бъде назначен за преводач от родния му персийски език на български език и обратно, за целите на настоящото производство, а именно - присъстващата в залата И. З..

Предвид изложеното и на основание чл. 14, ал. 2 във вр. ал. 1 от АПК, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА И. Х. З. за преводач от български на персийски език и от персийски на български език на жалбоподателя А. Р. Б. Р. за целите на настоящото производство.

СЪДЪТ СНЕ самоличността на преводача:

И. Х. З., на 56 години, българка, българска гражданка, омъжена, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ отговорността по чл. 290, ал. 2 НК на преводача.

ПРЕВОДАЧЪТ: Разбрах това, което ми разясни съдът. Обещавам да дам точен и добросъвестен превод.

АДВ. И.: Да се даде ход на делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Да се даде ход на делото.

ЮРК. С.: Да се даде ход на делото.

ЮРК. Б.: Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА депозираната жалба от пълномощника на жалбоподателя – адв. Т. И., против Заповед УРИ № 5392 ПАМ - 3250/09.07.2023 г. издадена от началник на 02-ри сектор към отдел „Оперативен дежурен център“ – СДВР, с която на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от ЗЧРБ жалбоподателят А. Р. Б. Р. е настанен принудително в Специален дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) при Дирекция „Миграция“.

ДОКЛАДВА приложените заверени копия от документи към административната преписка.

ДОКЛАДВА постъпили на 27.07.2023 г. Писмени бележки от процесуалния представител на ответника - юрк. С. по основателността и допустимостта на жалбата,

както и приложеното към тях заверено копие от Заповед № 513з-9426 от 06.12.2018 г.

АДВ. И.: Поддържам изцяло депозираната от името на доверителя ми жалба и ви моля да приемете административната преписка в нейната цялост.

По отношение на доказателствата, представям и моля да приемете като доказателства по делото

Декларации по образец – приложение към чл. 72, ал. 5 от ППЗЧРБ с нотариална заверка на подпис и съдържание от български граждани - И. П. Д. и Е. Р. Н. съсобственици на недвижим имот, в уверение на това, че чужденецът пребивава в имот, тяхна собственост и разполага с адрес, на който може да бъде намерен, поради което неправилно му е наложена най-тежката обезпечителна мярка, а именно принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ.

Правя уточнението, че ги представям пред съда едва сега, тъй като доверителят ми, както сме посочили и в жалбата, не е имал възможността при постановяване на акта да сочи доказателства за обстоятелства, които са релевантни, така че да се направи тази преценка дали задържането му в СДВНЧ е целесъобразна мярка. Това е адреса, на който той пребивава и на който е намерен от служителите на СДВР при проверката и е задържан и след това е отведен в СДВНЧ.

Това е и адресът, на който е заявил, че ще пребивава за целите и на производството по ЗУБ, проведено по подадената от него молба за международна закрила.

Представям доказателства и в този смисъл, а именно нотариален акт, удостоверяващ право на собственост по отношение на имота, в който пребивава жалбоподателя, от гарант-декларатора и съсобственика, който е дал съгласие чужденецът да се настани в него. С оглед изискването, въведено в Правилника за пребиваване на чужденците в Република България, че лице, което предоставя жилище на чужденец с наложена ПАМ, следва да представи доказателства и за достатъчни като размери, предвидими във времето финансови средства, с които да осигури необходимата издръжка на това лице, представям и две банкови удостоверения от две банкови сметки на гарант-декларатора – И. Д., както и доколкото същата е съсобственик в две търговски дружества, представям и Годишните им данъчни декларации, в които е отразен съответния размер на печалбата за финансовата 2022 година, както и удостоверения за актуално състояние от Търговския регистър, удостоверяващи факта, че същата действително е съсобственик в тези дружества.

Представям на съда и експертни становища, изготвени от екип психолози, които работят с чужденеца. Считахме същите за релевантни, доколкото съобразно нормата на чл. 6 от АПК, административните актове следва да бъдат пропорционални, тоест, да не засягат в по-голяма степен от най-необходимото за постигане на предвидената в закона цел правата и интересите на съответния адресат на акта. Доверителят ми страда от проблеми от психосоматичния спектър, в това число и суицидност, които са установени, и настоящото му задържане и настаняване в СДВНЧ утежнява неговото положение, поради което считаме, че е било непропорционално същият да бъде задържан.

Представяме, освен това и извадка от общодостъпен източник на информация – публикация в сайта „Свободна Европа“, от която е видно, че Омбудсманът на Република България е сезирал за случая на жалбоподателя компетентните органи като е разпоредил допълнителна проверка относно законосъобразността на отказа да получи закрила и последващия отказ за допустимост на негова последваща молба,

както и относно неговото задържане. Посочени са и конкретни стъпки, които следва да не се предприемат по отношение на неговото връщане в държавата на произход, където той е застрашен от смъртно наказание. Информацията по отношение на наложеното му наказание в държавата на произход е приложена в производството по ЗУБ.

Прилагаме, за сведение, решение на ЕСПЧ, което ни стана известно вчера, в 22:00 часа, вечерта. То е в отговор на направено наше искане, по реда на Правило 39 от Правилата за работа на ЕСПЧ, а именно: искане за незабавна защита. Решението е по повод конкретния казус на жалбоподателя и съобразно това решение ЕСПЧ постановява той да остане на територията на Република България като забранява неговото връщане в държавата по произход. Считаю, че е релевантно към предмета на настоящото дело, доколкото единствената цел на обезпечителната мярка по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, а именно: принудителното настаняване на чужденец в СДВНЧ е изпълнение на наложена ПАМ, а доколкото тази мярка е суспендирана за момента и не може да бъде изпълнена, то съответно се губи правния смисъл и основанието за настаняване в СНДВЧ. Обръщам вниманието на съда, че тези факти в действителност са последващи издаването на административния акт и не са били известни и на административния орган при постановяване на заповедта, но съдът следва да вземе предвид всички факти и обстоятелства, настъпили до приключване на устните състезания, поради което считам така представения документ, за релевантен и моля да го приемете за сведение. Представяме и неофициален превод на български език.

Правим искане за допускане на двама свидетели при режим на довеждане, които водим днес, а именно: И. П. Д. – това е лицето, което декларира, че ще осигурява жилище и издръжка на жалбоподателя, като считаме, че чрез нейните показания ще може да се потвърди дали същата има капацитет действително да изпълнява поетият от нея ангажимент и да го декларира и пред съда. Освен това е много важно чрез свидетелските ѝ показания да се установи дали и към момента на издаване на заповедта е било възможно на чужденеца да бъде наложена по-лека мярка, тоест, дали е следвало да бъде задържан и дали същият и към момента е разполагал с адрес, тъй като тя е собственик на адреса, на който той е пребивавал към онзи момент и към момента на настаняване.

Освен това, моля да приемете и да допуснете изслушване и на Д. Д. – експерт и основател на Фондация „Мисия Криле“, които са ангажирани със случая и които са изготвили едното от Психологическите становища, които ви представих. Считаю, че чрез нейните свидетелски показания може да се установи дали административният акт е издаден при спазване на принципа за пропорционалност на чл. 6 от АПК, тъй като тя е наблюдаващ експерт и е запозната със случая, както и с психическото състояние на моя доверител, което е много важно да бъде изяснено, доколкото следва да се прецени дали е съблюдаван при издаване на акта принципът за пропорционалност.

Психологическите проблеми у моя доверител са възникнали преди да дойде в България, предвид действията, на които е същият е можело да бъде подложен, ако е бил останал в държавата си на произход, и е бил установен от иранските власти. Тези проблеми са се обострили в процеса на пребиваването му тук и особено след окончателното приключване на процедурата по ЗУБ и настаняването му в СДВНЧ, с цел неговото връщане в И..

Друг вид медицинска документация по повод здравословното му състояние нямаме. В процес сме на преговори експерт-психиатър да го посети в СДВНЧ, с оглед

диагностициране на актуалното му състояние и предписване на необходимата терапия извън тази, която той приема към момента.

Освен това, моля почитаемия съд, тъй като държим на доказателството, което следва да бъде представено от Държавна агенция за бежанците (ДАБ), тъй като то е много важно, моят доверител разполага с валиден паспорт за пътуване, който е предоставил съвсем надлежно в изпълнение на неговите задължения на органите на ДАБ към МС, които имат задължението от своя страна, веднага след приключване на процедурата, по служебен път да го изпратят към органите на Дирекция „Миграция“. Самото наличие на такъв документ за пътуване по никакъв начин не е отразено нито в административния акт, нито в предложението, което съдържа неговите мотиви, а е абсолютно релевантно, доколкото съобразно нормата на чл. 44, ал. 5, т. 3 от ЗЧРБ една от обезпечителните мерки, които могат да бъдат наложени на лице с наложена ПАМ е именно предаване във временен залог на валиден документ за пътуване, която мярка може да се наложи както кумулативно, с някои от другите, предвидени мерки по чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ, така и самостоятелно, тоест, ние държим на това доказателство, тъй като считаме, че в процесния случай е имало възможност да бъде наложена и такава мярка.

Нямаме други доказателствени искания. Няма и да сочим други доказателства. Единствено, тъй като в доказателствата, които представих трябва да има и едно Решение на директора на РПЦ-С., чужденецът да се настани на адрес [улица] от месец май, просто го уточнявам, че е сред представените документи, които молим да бъдат приети като доказателства, за протокола.

ЮРК. С.: Нямаме възражения по доказателствените искания. Моля да приемете като писмено доказателство Удостоверение за компетентността на лицето, издало оспорената заповед.

Нямаме други искания. Нямаме възражения за събиране на гласните доказателства, поискани от пълномощника.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания. Няма да соча нови доказателства. Възразявам срещу част от доказателствените искания. Моля, да не приемате представения от защитата нотариален акт за собственост, тъй като от съдържанието му става ясно, че лицата са придобили собственост върху ресторант, върху магазин и урегулиран поземлен имот. Ако смятате, че човек може да живее в ресторант или в магазин, аз определено не съм на това мнение. Считам, че този документ е неотносим към настоящото производство. Възразявам и срещу разпита на експерта от когото има представено становище. Абсолютно безсмислено е искането за разпит като свидетел на лице за установяване на същите обстоятелства, които са посочени в това становище, поради което моля, да отхвърлите тези две искания.

АДВ. И. (реплика): Мисля, че именно чрез свидетелските показания би могло да се установи какво представлява закупеният имот и дали има обособени жилищни помещения в него, тъй като се касае за доста голям имот и различни обособени индивидуални обекти, които са просто на един и същи административен номер и адрес.

ПРОКУРОРЪТ (дуплика): В представеното копие на нотариален акт никъде не е

отразена, че се касае за жилище, апартамент, къща или ателие. Пише магазин и ресторант.

АДВ. И. (дуплика): Моля да се произнесете по отношение разпита на свидетел на лицето И. Д., тъй като същата е ангажирана и трябва да тръгва. Ако разрешите, нейният разпит да се проведе сега.

Съдът намира за ОСНОВАТЕЛНИ направените искания от процесуалните представители на страните за приобщаване към доказателствата по делото на представените заверени копия от документи, приложени към административната преписка и писмените бележки на процесуалния представител на ответника, както и всички представени от пълномощника на жалбоподателя заверени копия от документи в днешното съдебно заседание, включително и тези, по отношение на които възрази представителят на СГП по следните съображения. В действителност нотариалният акт отразява придобиване на правото на собственост по отношение на самостоятелни обекти, представляващи нежилищни имоти. Същевременно обаче, съдържа информация, че същите се намират на административен адрес в [населено място], [улица], който е определен на основание чл. 51, ал. 2, вр. чл. 29, ал. 4 и ал. 9 от ЗУБ с Решение на директора на Регионалния център С. при ТП на ДАБ при МС от 31.05.2022 г. като адрес, на който жалбоподателят ще пребивава. На този адрес жалбоподателят е установен и при извършената проверка на 09.07.2023г., видно от отразеното в Докладната записка, към която препращат мотивите на оспорената заповед. В този смисъл, съдът намира за относим към предмета на настоящия правен спор за изясняване на посоченото обстоятелство – настоящото местоживеене на жалбоподателя на територията на страната, включително и ангажимента, поет от лицето, което е осигурило това жилище и поема задължение да осигури необходимите финансови средства за периода на пребиваване на жалбоподателя на територията на страната.

ОСНОВАТЕЛНИ са и направените искания от пълномощника на жалбоподателя за провеждане при условията на устност и непосредственост на разпити на посочените лица, включително и на лицето, което осигурява психологическа подкрепа на жалбоподателя в периода на провежданото производство по ЗУБ, независимо от предоставената писмена информация в този смисъл.

Предвид изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към административната преписка заверени копия от документи.

ПРИЕМА като писмени доказателства, представените от пълномощниците на ответника - заверени копия от Заповед № 513з-9426 от 06.12.2018 г., издадена от директора на СДВР и Удостоверение рег. № 513р – 75466 от 27.07.2023 г. издадено от началника на отдел „Човешки ресурси“ – СДВР.

ПРИЕМА като писмени доказателства, представените от пълномощника на жалбоподателя

2 бр. нотариално заверени декларации, образец по чл. 72, ал. 5 от ППЗЧРБ, заверено копие от НА № 15, том I, рег. № 347, дело № 13 от 2014 г., издаден

от нотариус, вписан под № 350 в регистъра на Нотариалната камара с район на действие Софийски районен съд,
заверени копия от Банкови удостоверения, издадени от „ОББ“ АД за наличности по разплащателни сметки на И. П. Д. и „Еф Екс Тийм“ ООД – [населено място],
заверени копия от Годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за данъчен и финансов резултат за 2022 г. и дължимият корпоративен данък от „Еф Екс С.“ и „Еф Екс Т.“,
заверени копия от удостоверения за актуално състояние на „Еф Екс Синема“ ЕООД и „Еф Екс Тим“ ООД,
експертно мнение за психологическото състояние на А. Б., изготвено от Н. А. – интегративен психолог – консултант,
експертно становище от екип от специалисти към Фондация „Мисия криле“ по случая на жалбоподателя А. Б.,
публикация в сайт „Свободна Европа“ от 21 юли 2023 г. със заглавие „Омбудсманът настоя за проверка на отказа за закрила на иранец със смъртна присъда“
уведомление относно движението на заявление № 29241/23 г., подадено в ЕСПЧ от името на жалбоподателя и постановено на 27.07.2023 г. Решение на дежурен съдия за спиране изпълнението на наложената ПАМ, на основание Правило 39 от Правилата на ЕСПЧ, до изтичане на двуседмичен срок след влизане на решение по образувано пред състав на АССГ дело по реда на ЗУБ, насрочено за 13.11.2023 г.
заверено копие от Решение № ВР – 2 от 31.05.2022 г. издадено от директора на РПЦ – С. Териториално поделение на ДАБ при МС.

ДОПУСКА до разпит като свидетели по делото И. П. Д. и Д. Д..

В залата се въведе свидетеля И. Д..

СНЕ СЕ самоличността на свидетеля по лична карта:
И. П. Д. - 59 г., българка, българска гражданка, живее във фактическо съжителство вече 27 години, работя, управлявам и съм собственик на Културен център „Г 8“ в С. и на „Е.“, което се намира в сградата на Министерството на културата. Това е основната ми дейност от 1995 г. Без дела и родство със страните.
СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля Д..
НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят Д. отговори така: От дълги години работим с Агенция „К.“ и когато в агенцията попадне човек, който отговаря на нашата нужда за човек, който търсим като профил, а именно - подходящ за работа в нашия Културен център те ни съдействат да осъществим контакт. В случая А. Р. ни беше представен като човек, който в И. е имал подобен културен център, който е собственост на тяхното семейство, само че

профилът им е бил насочен повече към обучение, докато нашият профил е по-широк освен с чисто обучителни дейности на ученици и студенти, нашият културен център се занимава и с прожекции и представяне на европейски филми. Лицето, освен че има тези умения, от които ние се нуждаем, но има и интереси в тези области и така взаимно се покриха нашите очаквания и възможностите на А. Р.. Получи се много добре. Комуникацията с него я осъществяваме на английски език. Освен това, колегата А. Р. усилено започна да се обучава и да учи български език, включително го свързах с частен учител, който да му преподава уроци по български език. Това стана от самия момент, в който се срещнахме – месец февруари 2022 г., до момента, в който го посетиха при нас в „Г 8“ служителите на „Миграция“.

„Г 8“ се помещава в [населено място] на [улица]. Там е Културният ни център. Има и сервизни и жилищни пространства. Това е двуетажна сграда, в която в долната част, на първото ниво са ситуирани 3 киносалона. В горната част има лятно кино, има зала за обучение и презентации, има лоби, има и помещение за почивка. Те са самостоятелни обособени обекти. Това е вътрешно преустройство, което сме направили за нуждите и целите на нашата културна дейност.

Първоначално, когато купувахме имота, площите в него бяха с различно предназначение, но впоследствие го променихме по начина, който обясних. Жалбоподателят живее и пребивава на този адрес. Освен него други лица, които да ползват постоянно помещения в центъра - няма.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. свидетелят Д. отговори така: Жалбоподателят живее на този адрес от месец март - април 2022 г. Не помня точно откога. Зная, че този адрес е представен от него пред административните органи на Република България и той си има разрешение на тези сините карти – тримесечните, отзад си пишеше неговия адрес и имена, че той живее на този адрес. Освен това, го представихме на кварталния полицаи и той от време на време идва да пита как е нашето момче и т.н., тоест всичко е нормално и легално.

Жалбоподателят беше установен и задържан в „Г 8“, на този адрес - [улица]. При задържането му аз не съм била в момента там, но доколкото знам просто са го задържали и са го качили в колата без никаква възможност да си събере багаж, да представя документи.

Жилището, в което А. Р. беше настанен и ползваше разполага с всички необходими условия за живот. Да, потвърждавам с подписа си пред нотариус, че съм готова да му осигурявам жилище и издръжка за времето, необходимо, за да получи официален статут в България. Да, имам достатъчно средства да му осигуря издръжката. Представила съм банкови извлечения от всичките ми сметки. Освен мен, другото лице, което е посочено в нотариалния акт като купувач, е човекът, с който съм във фактическо съжителство и както ви казах живеем заедно от 27 години. Отношението му към А. Р. е много положително, приятелско. С него заедно осъществяваме всички видове дейност, за които споменах.

Можех да представя тези документи, които сега се представят на съда в подкрепа на това, че съм съгласна да осигуря жилище и издръжка на А. Р. и

на по-ранен етап, но не знаех, че трябва да се направи по този начин официално. Ако знаех, че трябва да ги представя по-рано, бих ги представила. Мога да се ангажирам да продължа да му осигурявам жилище и издръжка докато се реши въпросът с оставането му в България, легалното му оставане в България и издаването на документите, които са му нужни.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят Д. отговори така: Очаквам А. Р. да придобие някакъв нормален статут и да се върне на работа при нас. Не вярвам моите ангажименти по отношение на него да отпаднат, но не мога да знам, не мога да предвиждам в бъдещето какво ще се случи, но при всички положения докато има нужда и докато сме си взаимно полезни защо да не продължи да живее при нас и да работим заедно.

АДВ. И.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. С. и ЮРК. Б. (поотделно): Нямаме въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОКУРОРА свидетелят Д. отговори така: Това, което казах, че представлява жилище, се намира в пристройка до сградата, която представлява нещо като малко апартаментче. Има кухненски бокс, баня и тоалетна, съвсем нормално. Мисля, че тази пристройка не е декларирана като жилище. Не вземам наем от А. Р. затова, че живее в това жилище. Работата в киното е до много късно и понякога няхах сила да се прибера вкъщи и съм оставала там да преспивам, но в момента, от който А. Р. дойде при нас, аз просто отстъпих това място на него.

Тази дейност я развиваме от 1995 г., а самата сграда я ползваме мисля вече повече от 10 години. Преди 10 години купихме целия този имот. Освен А. Р., през този период никой друг не е живял постоянно там. Дори и аз не съм живяла там. Той работеше при нас на трудов договор до момента, в който приключи производството по ЗУБ. След това нямаше основание да продължи да бъде на трудов договор.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам повече въпроси.

АДВ. И.: Нямам въпроси.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Нямам въпроси.

ЮРК. С. и ЮРК. Б. (поотделно): Нямаме въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят Д. отговори така: Той твърди, че се чувства чудесно. Не мога да бъда в душата на човека, но мисля, че съвсем приятелски е приет от нас и се чувства добре. Здравословно е добре.

Всеки човек си има някаква душа и вероятно в него си пази някакви дискомфортни. Не съм в душата му, не зная.

Съдействие сме му оказвали за всичко, от което е имал нужда и по отношение на медицинска помощ и всякакъв друг вид помощ. Когато се е разболявал, сме му взимали лекарства или сме му казвали какви лекарства да вземе. Със медицински специалисти по повод на здравословни проблеми не сме го консултирали. Не е търсил от нас съдействие за подобен род консултации, но какво му се случва в душата, аз не зная. Винаги идва усмихнат, ведър.

Негови приятели идват при нас в киното, посещават го. Аз не съм му

настояник, но той когато не е на работа ходи при приятели. Споделя, че ходят на екскурзии, изпраща ни видеа - от В., от плаж и т.н. Той е изключително социален.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля.
Съдът приключи разпита на свидетеля Д. и я освободи от съдебната зала.
В залата се въведе свидетелят Д. Д..

СНЕ СЕ самоличността свидетеля по лична карта:
Д. М. Д., на 47 г., българка, българска гражданка, разведена, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля Д..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят Д. отговори така: Мои колеги от партньорската ни организация - Център за правна помощ „Глас в България“, от чийто състав е и колегата-адвокат Т. И. се свързаха с нас в началото на тази календарна година с молба да ги подкрепим и да започнем работа с техен клиент. Това е практика, която ние имаме с тях в последните две години по различни тежки случаи.

Нашата организация, Фондация „Мисия Криле“, предоставя услуги на високо рискови хора. Лицензирани сме към Агенция за качество на социалните услуги и предлагаме различни видове услуги на високо уязвими хора. Центърът ни е в С. 3.. Имаме 24-часови грижи, включително Център за майки във висок риск. Централният ни офис е в С. 3.. Имаме изнесен Център за консултиране на бежанци и мигранти в [населено място], който се намира съвсем близо, на около 10 минути пеша от най-големия бежански център. Най-общо казано, работим с уязвими групи деца и семейства. Психолози и социални работници сме. Около 45 човека работят в нашата организация. Една малка група от нас са специализирани да предлагат подкрепа на хора, търсещи международна или временна закрила. Имаме голям брой хора, които се обръщат към нас. Предоставяме социална подкрепа, терапевтична грижа, особено за хората, преживели насилие или с травматичен опит, натрупан в страната на произход. По този повод бяхме потърсени от нашите колеги да започнем работа с господин Р..

С него се запознахме аз и една от моите колеги психолози тук в С. в Центъра за правна помощ, както казах беше в началото на тази година. Запознахме се с него, направихме договор и започнахме сесии за възстановяване, защото ние работим с много специфични индикатори, които за нас бяха важни по отношение състоянието на лицето. Това например е идентификацията на лицето, която включва установяване на данни за профил на жертва на насилие, включително и за проверка за достоверност на представената информация и доколко тя е автентична.

Заявката, която пристига към нас не съдържа толкова детайлизирана информация.

При самото обследване и скрийнинги, които правим, специално за неговия случай, разбрахме, че се касае за много комплексна ситуация, тъй като той сподели освен за преживяно системно насилие и тормоз в страната си на произход, но и за преживяно сексуално насилие по време на престоя си в затвора в И.. По време на разказите си, както пред нашия клиничен психолог, който осигурихме от С. и започна работа с него, така и по време на експертната оценка, която е представена пред Вас, самият разказ причиняваше допълнително страдание още по време на представяне на детайлите от преживяванията.

Има начин, по който ние установяваме доколко може да се кредитира с доверие и доколкото разказите на хората, които споделят информация с нас са автентични. Направили сме такава оценка и считаме, че представената информация е достоверна и автентична. Направили сме и оценка на уязвимостта, като от всичките възможни критерии, които се оценяват по точкова система той има максималния брой точки за уязвимост - 10 точки. Изразили сме становището си за висок риск за психичното му здраве, не само в условията на задържане, но и изобщо – при връщане в страната на произход, където разбрахме съвсем на скоро, че му е постановена смъртна присъда за преминаване от мюсюлманство към християнство и разпространение на християнството в някакъв период от неговия живот.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И. свидетелят Д. отговори така: Констатирани сме и считаме, че той има и продължава да преживява посттравматични стресови разстройства не само от събитията в миналото, но той има доста ретравмиращи събития, които допълнително оказват отрицателно въздействие и нанасят изобщо неговата личност и тук в страната, в която той е потърсил убежище, имам предвид в България. Някои ключови неща, които доста ни притесняват са свързани с една доста изразена безпомощност, паник атаки, препускащи мисли, страх, за който той споделя не само от връщането в държавата на произход, но и от едни повтарящи се сцени на възможно насилие, което може да се реализира спрямо неговата личност. Споделя за кошмари, за ретроспекции от упражнено насилие. Също така констатирани сме интензивен дистрес, особено когато започне да разказва самият той за преживяванията си или някой друг говори пред него за собствената му история, което се е налагало да прави доста пъти в хода на производството за предоставяне на закрила, не само пред хората, които го подкрепят по отношение на неговото производство, но и пред хората, които са част от администрацията на Агенция за бежанците, да разказва едни и същи събития, което също има сериозен травмиращ характер върху личността му. Забелязахме при него изразено отцепване не само от миналото, но и от реалността, което е много характерно за хората, които имат тежки травматични преживявания. В голяма степен той не осъзнава рисковете или аргументите, които се излагат в хода на производството за закрила, а и новите обстоятелства, които са настъпили наскоро – информацията, която дойде от страната му на произход. Това е част от защитните механизми, които лицето

търси, за да се справи с проблема и да защити психиката си и изобщо да може да оцелее. По време на някои от сесиите направи паник-атаки с хипервентилация.

В становището на клиничния психолог по време на неговите сесии той също съобщи, че и там е имало такива сцени. Посттравматичните симптоми са причинили един много сериозен клиничнообострен стрес на лицето. Това е, което може да кажем по отношение на общото му състояние. Това, което го крепи и сме установили по време на сесиите, които успяхме да проведем до момента на задържането е, че има много сериозни резилианс - фактори при него, които са свързани най-вече с подкрепящата среда, която той има тук от християнската общност, от приятели и от работодател, които го подкрепят изцяло.

Ние сме експертна организация, която извършва само оценката на състоянието и сме предоставили местен клиничен специалист, който да поеме и да наблюдава симптомите в момента, но наистина местната общност, която го подкрепя е тук в С., и той разчита именно на нея.

И в нашето експертно становище също е установено и сме го документирали. Смятаме, че има риск. Съобщава за суицидни мисли, които могат да преминат в някакъв момент и в намерения. При него са нарушени базисните усещания за сигурност поради създадената несигурна ситуация. Няма как да пристъпим в процеса на интервенция, една крачка по-напред, тъй като при него е нарушено базисното усещане за сигурност.

Медикаментозна терапия е невъзможна. За него е много ключово решението изобщо от страна на българските власти, за да може това нещо да помогне на нас да продължим лечението. На този етап мислим, че това може да повлияе на целия процес, мислите да се превърнат в намерения, така че мислим, че рискът е висок от развитие на суицидните мисли.

Специално сме направили отделна оценка за уязвимостта. Написали сме какви са данните и при тази специална оценка. Във всички възможни области сме констатирали уязвимости на лицето и сме отбелязали най - висока степен на уязвимостта.

Миналата седмица, веднага след като разбрахме от клиничния психолог, който каза, че лицето не се е явило на сесия, помолих да направи контакт с него и тя каза, че телефонът е изключен и не отговаря. Помолих и нашия преводач да се свърже с него, който също каза, че няма контакт с него и тогава се свързахме с адвокат И. и от него разбрахме, че А. Р. е настанен в Б.. След това ние веднага го посетихме, тъй като той има добра доверителна връзка с нашия преводач. Говорят на един и същ език - фарси, от една и съща страна са, като е сходен и житейският му опит, а според нас това е много важно в тази ситуация, за да не остане изолиран.

Преговаряме дори с клиничен психолог от С., който да го посети в Б.. Търсим възможен начин тя да продължи сесиите с него.

В началото при сесиите наблюдавахме едно отцепване, което е разбираемо в голяма степен, от една страна поради езиковата бариера, а и с оглед на това, че беше още в началния период на настаняването, той не си даваше сметка какво точно се случва. След това започна да показва депресивни симптоми и мислим, че сривът тепърва му предстои, така че за него решението и

развитието на случая е много важно, за да може отново да се свърже с реалността.

АДВ. И.: Смятате ли, като експерт, че задържането или настаняването му на едно такова място за временно настаняване на чужденци, е пропорционална мярка, с оглед състоянието му ?

СЪДЪТ НЕ ДОПУСКА така зададения въпрос от адв. И..

АДВ. И.: Нямам други въпроси към свидетелката.

СВИДЕТЕЛЯТ Д.: Може да заключим, че в клиничната оценка в експертното становище сме изразили рисковете от престоя му в среда, в която е ограничена неговата мобилност, така че със сигурност сме обезпокоени в човешки план и като хора, които работим с него и ще продължим да го правим и впоследствие, за състоянието на психичното му здраве. Освен това, не мислим, че има рискове, които могат да доведат до неговото укриване. Има подкрепяща среда, независимо, че тя е от общността, към която се е адаптирал, но това от чисто хуманна гледна точка даже е позитив.

ЮРК. С.: Нямам въпроси към свидетеля.

ЮРК. Б.: Нямам въпроси към свидетеля.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят Д. отговори така:

Контактът на клиничния психолог с жалбоподателя е бил през месец юни.

Тъй като заявката към нас е била за оценка, на нас са ни необходими от порядъка на 5 до 10 срещи, за да можем да застанем с нашето име и да защитим определена позиция като тази, която сме изразили в представеното ви становище. Тези срещи основно са провеждани в офиса на Център за правна помощ „Глас в България“ тук в С.. Лицето не е пътувало до Х. или до С. 3.. Направили сме го максимално удобно за него.

Срещите с него се провеждаха през две седмици тук в офиса на Центъра за правна помощ „Глас в България“, имахме и няколко онлайн срещи. Може да представим допълнителна справка за конкретните дати, на които са провеждани, ако е необходимо.

Няма как да правим оценка по документи. Имаме определена методология, която прилагаме. Понякога заради развитието на определени съдебни процедури също понякога сме ограничавани във времето, в смисъл, че адвокатите искат понякога от нас по-бързо да бъдат представени становищата ни, но ние работим с различни организации, и в такива случаи сме отказвали, ако не разполагаме с достатъчно време, защото няма как да влезем в дълбочина на случая.

От началото на тази година имаме няколко срещи с жалбоподателя, които най – напред са за изграждане на доверителен контакт. Работили сме с преводач на неговия език. Той разбира и английски език, но задължително при тези срещи сме ползвали фарси преводач, за да може лицето да се чувства

по-спокойно. След тези няколко срещи, 3 или 4 вече сме започнали работа по оценката и той е знаел какво правим. В такъв момент идва и клиничният психолог, който ние преценихме да включим и сме договорили и с лицето, и с г-жа А., това е вече самата интервенция, която сме преценили, че той незабавно трябва да започне.

Обръщаме се и към други медицински специалисти когато преценим, че има подобна необходимост за прилагане на друг вид терапия, освен психологическата помощ. В неговия случай сме се обърнали към психиатър, който е на частна практика. Предвид това, че лицето е в С., разговаряхме с колега психиатър, тук в С.. Това са хора на свободна практика, които нямат дори и договори с нас. Просто когато имаме заявка сме се обръщали към различни специалисти, които е било необходимо да включим наред с терапевтичната помощ, която ние оказваме. Предвид задържането му, понеже нещата бяха много скоростни, нямаше възможност да се започне с психиатричната интервенция. Искахме като включим и колегата психиатър да се направи оценка на суицидния риск.

В нашия регион – Х., работим с д-р Т. от Х., който е много мобилен. Той пътува и до Центъра за задържане в Любимец и понеже той е на наша територия и по-лесно работим, ползваме него. Много е гъвкав и много бързо реагира. Но понеже беше много скоростно и нямаше как да го ангажираме, затова се обърнахме към колега психиатър, с който работим в С., която е информирана за случая и просто не можа чисто физически да се организира да проведе нужната консултация преди да бъде задържано лицето.

Когато се изпише медикаментозно лечение, задължително сме в контакт с терапевта, защото лекарствата не са достатъчни. От друга страна, само методите, които използваме и са свързани с неутрализиране и опознаване/осъзнаване на тези хора също не са достатъчни, за да им помогнат. Понякога се налага и комплексен подход. Преценили сме, че при него има нужда именно от такъв подход и затова се обърнахме и към колегата психиатър, но събитията малко ни изпревариха.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме въпроси към свидетеля.

Съдът приключи разпита на свидетеля Д..

АДВ. И.: Моля съда, на основание чл. 176 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК да даде възможност на жалбоподателя да даде лични обяснения, по отношение на това разполага ли с валиден паспорт и къде се намира.

СТРАНИТЕ (поотделно): Не възразяваме на направеното искане от адв. И..

Съдът намира за ОСНОВАТЕЛНО направеното искане от пълномощника на жалбоподателя, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ, на основание чл. 176 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК на

жалбоподателя да даде лични обяснения относно посоченото от адв. И. обстоятелство.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА жалбоподателят (чрез преводач) отговори така:

Притежавам ирански валиден паспорт, когато дойдох в България. Понастоящем паспорта ми се намира при служителите в Бежанския център на „Военна рампа“. Паспортът ми е издаден в И. и е валиден до 2024 г. или до 2025 г., не съм много сигурен.

Паспортите в И. се издават за 5 годишен срок на валидност.

В паспорта нямам поставена виза за продължително пребиваване в друга държава.

Напуснах И. легално с този паспорт, в посока Турция и искам да уведомя уважаемия съд, че И. и Турция са с безвизов режим и не е необходимо да имам виза, за да пътувам за Турция.

Предадох паспорта там (в Бежанския център „Военна рампа“) още когато дойдох, но дали е там, не мога да бъда сигурен.

Паспортът ми беше иззет при задържането ми от българските власти на територията на България и предаден по служебен път на служителите в Бежанския център в [жк], но аз съм виждал паспорта си там. Това беше преди 2 години, ако не греша 2021 г.

Ако ми разрешите, искам да споделя още няколко неща с вас (жалбоподателят се обръща към съда с молитва, свързана с християнството): Б. на моя пастор свещеник, който е в залата, благодаря на полицаите в България, благодаря на служителите на Дирекция „Миграция“, които присъстват в залата. Когато прецених, че животът ми е в реална опасност, не посмях да се върна в страната ми по произход и останах на територията на Турция. Когато успях да вляза на територията на България, своевременно подадох молба за международна закрила и почувствах истинско облекчение, че вече съм свободен. Когато разбрах, че имам издадена смъртна присъда от иранската съдебна власт, започнах да се чувствам много неспокоен и започнах да живея в един непрекъснат стрес. Преди известно време разбрах, че имам издадена смъртна присъда, което много влоши моето психическо състояние. Станах жертва на иранската система, тъй като съм приел християнството със сърцето и душата си и проповядвам тази религия, за да може повече хора да я проповядват, така както и аз. За съжаление, когато получих отказ и на последващата си молба на закрила, се почувствах жертва и в България, в една християнска държава. Вие знаете, че съм настанен в затворения център в „Б.“ и не разполагам с християнските книги, с които съм свикнал да живея, като Б. например. За съжаление, всички лоши мисли и чувства, които ме връхлитаха в иранския затвор, сега се появиха отново и тук във вашата свободна страна. В иранския затвор бях подложен на мъчение, бях изнасилен и за съжаление подобни мисли ме обхващат и тук, настанен между четири стени. Нямам възможност да общувам с моя пастор, който ми вдъхва винаги вяра и спокойствие, нямам възможност да приемам никакви лекарства. Ще споделя един интересен факт. В „Б.“ има специална стая, която е определена за молитви и четене на К., за лицата, които изповядват Исляма, но за християни няма такова място.

Моля ви, госпожо съдия и вас господин прокурор, да позволите поне да имам Евангелие и Б. при себе си, докато намерите решение и моля да ми разрешите да си пия лекарствата, които са ми предписани от психолога. Много ви благодаря на всички, че изслушахте моите проблеми.

НА ВЪПРОС НА СЪДА жалбоподателят (чрез преводач) отговори така:

Аз съм информирал лекаря там (в СДВНЧ), но никой не ми обръща внимание. Не мога да спя и съм в постоянен стрес, имам нужда и от лекарства за кръвно, но не получавам такива.

Не мога да кажа точно кога научих за смъртната присъда. Със сигурност е тази година, преди да бъда задържан и отведен в затворения център в „Б.“. Научих за присъдата чрез семейството си, с което поддържам връзка и което се намира в И.. Там имаме адвокат, който е ангажиран с моя случай още преди години и той с помощта на познати и подкупи, успя да се сдобие с копие на присъдата, която аз съм предоставил към моята молба за закрила. Предоставил съм я като приложение към последващата ми молба. Смъртната присъда е издадена заради това, че разпространявам християнската религия и приобщавам все повече хора към нея.

АДВ. И.: Доверителят ми е настанен на място, което не е общежитие, а е място за лишаване от свобода със затворнически режим. Нямам други доказателства. Нямам доказателствени искания.

Предвид факта, че настоящото производство следва да се разглежда и реши в кратки срокове, считам, че в интерес на доверителя ми е делото да се реши в рамките на днешното съдебно заседание, поради което оттеглям направеното от мен искане в началото на заседанието за повторно изискване на информацията от ДАБ.

ЮРК. С.: Оспорвам жалбата срещу Заповедта за налагане на административната мярка. По - подробно сме изложили нашето становище в писмените бележки, които сме ви представили.

Нямаме други доказателствени искания. Моля да оставите жалбата без уважение. Моля да ни присъдите юрисконсултско възнаграждение. Правим възражение за прекомерност, в случай че се претендира заплащане на адвокатско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, с оглед изразеното становище от пълномощника на жалбоподателя, относно процесуалните срокове в рамките на които следва да приключи настоящото производство и отказът делото да бъде отлагано, с оглед представяне на изисканата информация от ДАБ, по реда на чл. 192 във вр. с чл. 186 от ГПК, счита че следва да бъде приключено съдебното дирене и да се даде ход на устните състезания, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. И.: Ще започна с едно уточнение предвид изявлението на процесуалния представител на ответника: Фондация „Център за правна помощ – „Глас в България““ предоставя безплатна правна помощ на бежанци и мигранти, и на лица, търсещи закрила, поради което ние не правим искане за присъждане на разноски. Това в отговор на възражението за прекомерност на евентуално искане от нас възнаграждение.

Моля съда да отмени оспорената заповед като неправилна и незаконосъобразна по мотиви, подробно изложени в жалбата. Считаме, че при издаването на административния акт са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Считам за безспорно установено, че административното производство е започнало в нарушение на чл. 26 АПК, като моят доверител не е уведомен за започването му и не му е дадена никаква възможност в съответствие с предвиденото правило по чл. 34 АПК да дава обяснения, да прави възражения и да представя доказателства.

В този смисъл за административния орган е останало неизвестно дали в конкретния случай е можело да бъдат приложени други по-леки мерки, обезпечаващи изпълнението на наложената ПАМ и съответно на чужденеца да не бъде налагана мярката по чл. 46, ал. 6 от ЗЧРБ, а именно принудително настаняване в СДВНЧ, която се налага само по изключение и единствено когато нито една друга по-лека мярка не е приложима. Същото е задължение на държавите-членки, което следва да бъде съблюдавано, предвид Директивата за връщане.

В конкретния случай А. Р. Б. Р. е разполагал с адрес, считано от месец април 2022 г., на който адрес е бил проверяван многократно в рамките на другото производство за международна закрила, по реда на ЗУБ, и на който безспорно същият, видно и от данните по преписката и в писмените бележки, представени от процесуалния представител на ответника, същият е бил намерен и установен. Там именно е бил задържан и директно му е била връчена заповедта, като пак повтарям - същата е била връчена на език, който той не разбира, а именно български език и без участие на преводач, видно от същата. Това, че е бил заставен да постави подпис на документ, който не разбира, в никакъв случай не означава, че документът му е бил преведен, тъй като категорично липсват данни в производството по издаване на заповедта да е участвал преводач.

В жалбата сме цитирали определение на Върховния административен съд (ВАС), съобразно което такова бланкетно посочване, че чужденец е запознат със съдържанието на заповедта на език, който владее, абсолютно не води до извод, че това е така.

Моля да имате предвид, че при издаване на заповедта, видно и от писмените бележки, представени от процесуалния представител на ответника, чужденецът е бил установен именно с цел задържането му и настаняването му в СДВНЧ, което автоматично налага извода, че изобщо не са проверявани възможностите да се наложи някоя от по-леките, предвидени в закона мерки.

Представихме пред съда документи, които действително не са били налични към момента на издаване на процесната заповед, но само и единствено, защото не му е била дадена възможност същите да бъдат представени и от

които е видно, че чужденецът разполага с адрес, на който може да бъде открит. Български гражданин декларира пълната и всеобхватна възможност да му осигурява жилище и издръжка за периода до приключване на производството за закрила. Тези факти бяха потвърдени чрез свидетелски показания, като видно от дадените показания от свидетелката И. Д. преди настаняването му в Специалния дом за временно настаняване на чужденци, същата е могла да представи такива документи, каквито днес представихме на съда, но просто не ѝ е била дадена такава възможност, нито пък в съответствие с чл. 7 от АПК на чужденеца и съответно на лицето, което би могло да декларира, че ще му осигурява жилище и издръжка, са дадени указания и то е имало яснота относно хода на административното производство и възможността да представи конкретни доказателства.

Моля почитаемия съд да има предвид, че и една друга мярка, която може да бъде налагана алтернативно, освен ежеседмичното явяване на чужденеца в териториална структура на МВР по местопребиваване, каквато именно е следвало да се наложи при факта, че същият е с установен адрес, е внасяне на парична гаранция в размер, определен от административния орган.

Доверителят ми е работил тук, като разполага със средства, а освен това лицето, което декларира, че ще му осигурява жилище и издръжка също разполага със значителни финансови средства, поради което чрез това трето лице е могла да бъде наложена и тази по-лека мярка.

Не на последно място, моля да имате предвид и че законът предвижда също като самостоятелна мярка, която алтернативно би могла да бъде наложена или заедно с някоя от останалите - внасянето на валиден документ за пътуване, какъвто е задграничния му паспорт, като временен залог пред административния орган.

Доверителят ми разполага с паспорт, като същият е бил предаден още при задържането му в Република България и съответно е представен на органите на ДАБ, за целите на производството по реда на ЗУБ, като задължение на администрацията на ДАБ е било незабавно, след приключване на това производство, да го предадат на служителите на Дирекция „Миграция“.

Във всички случаи считам за безспорно установено, че същият притежава валиден задграничен паспорт и той се намира и трябва да се намира у компетентния да изпълни ПАМ орган - Дирекция „Миграция“, поради което на него алтернативно и самостоятелно е могла да бъде наложена и тази по-лека обезпечителна мярка, предвидена в чл. 44, ал. 5, т. 3 от ЗЧРБ.

Нито едно от тези обстоятелства не е обследвано от административния орган, който е издал заповедта веднага след като е установил чужденеца на адреса, всъщност както е заявил в писмените бележки, именно с идеята да бъде директно задържан, без да е била направена допълнителна преценка на всички тези обстоятелства. Затова и необосновано в мотивите на самата заповед се твърди, че такива по-леки мерки са били неприложими в процесния случай.

Моля да имате предвид и следното – единствената цел на принудителното настаняване на чужденец в Специален дом за временно настаняване на чужденци е изпълнение на наложена ПАМ по чл. 39а от ЗЧРБ. В конкретния случай представихме за сведение на съда решение на ЕСПЧ, издадено въз

основа на направено искане по реда на Правило 39 по правилата на съда, с което съдът е уважил искането ни чужденецът да не бъде връщан на територията на Република И., поне за времето на висящност на производството по разглеждане на негова последваща молба за международна закрила.

В този смисъл, задържането се явява лишено и от правната си цел. Касае се за акцесорна мярка, която няма самостоятелно правно действие и единствената ѝ функция е да обезпечи изпълнението на наложена принудителна административна мярка, която обаче поне към този момент не следва да бъде изпълнявана, поради което и самото задържане е лишено от правната си цел.

Не на последно място, видно от представените документи и от разпитания в рамките на днешното съдебно заседание свидетел Д. Д. от Фондация „Мисия Криле“, в случая се касае за лице, принадлежащо към уязвима група. При налагането на мерките като процесната, задължително се отчита дали лицето-адресат, спрямо когото е приложена мярката принадлежи към уязвима група, по смисъла на Допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Доколкото това е безспорно установено в настоящия случай, считам, че при издаване на административния акт, оспорен по настоящем, не е направена такава преценка, поради което е нарушена нормата на чл. 6 от АПК, който гласи, че с издаването и постановяването на административния акт не следва да се засягат в по-голяма степен от най-необходимото правата и интересите на съответния адресат на административния акт, независимо дали формално може да са налице основанията за издаването му. В конкретния случай и предвид състоянието на чужденеца, предвид факта, че същият е лице от уязвима група и неговото настаняване в едно място, в което същият е лишен от право на основното си човешко право, гарантирано от редица вътрешни и международни актове - правото на свободно предвижване, допълнително утежнява неговата уязвимост, както и неговото психологическо състояние, поради което и доколкото не са изложени никакви аргументи в този смисъл, а не е и дадена възможност на чужденеца да обясни пред органа в производството по издаване на акта, а и да представи документи и доказателства за своята уязвимост, считам, че административният акт е издаден в нарушение на материалния закон.

Въз основа на гореизложеното, моля почитаемия съд да отмени като неправилна и незаконосъобразна издадената заповед, като при уважаване на жалбата ни, молим, с оглед състоянието на моя доверител и с оглед факта, че има решение на ЕСПЧ, въз основа на което същият не може да бъде де факто изведен от територията на страната, поради което няма и смисъл да бъде принудително настаняван и задържан в СДВНЧ, да допуснете предварително изпълнение на съдебното решение.

Молим ви, наистина за произнасяне в кратки срокове, тъй като се касае за въпрос, който не търпи отлагане.

ЮРК. Б.: Моля да оставите без уважение жалбата. Считам процесната заповед за законосъобразна и правилна. Подробни аргументи сме изложили в

писмените бележки, които поддържа.

ЮРК. С.: Присъединявам се към становището, изразено от колегата. Поддържам изцяло представените писмени бележки по делото.

ПРОКУРОРЪТ: Предоставям на преценката на съда.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ (чрез преводач): Много ви моля да погледнете по човешки на моите проблеми и да се разпоредите да бъда освободен – нищо друго не искам.

АДВ. И.: По отношение на искането за разноси от страна на процесуалния представител на ответника, моля същото да не бъде уважавано от съда, доколкото, за да се присъдят такива, съответно следва страната, която го е заявила, да представи списък с направени разноси. Такъв не е представен пред съда.

Освен това, се касае за лице, което е принудително настанено в СДВНЧ, поради което няма доход, няма възможност да престира трудова дейност, съответно да получава доходи от трудова и стопанска такава, поради което моля да оставите без уважение искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в случай че отхвърлите жалбата.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

За извършения превод в днешното съдебно заседание, СЪДЪТ ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на преводач З. в размер на 90.00 (деветдесет) лева, за което да се издаде 1 бр. РКО.

(Издаде се.)

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:57 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: